FRECHULFUS LEXOVIENSIS. HRABANUS MAURUS
Mitte 12. Jh.
Seite 31v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36534
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

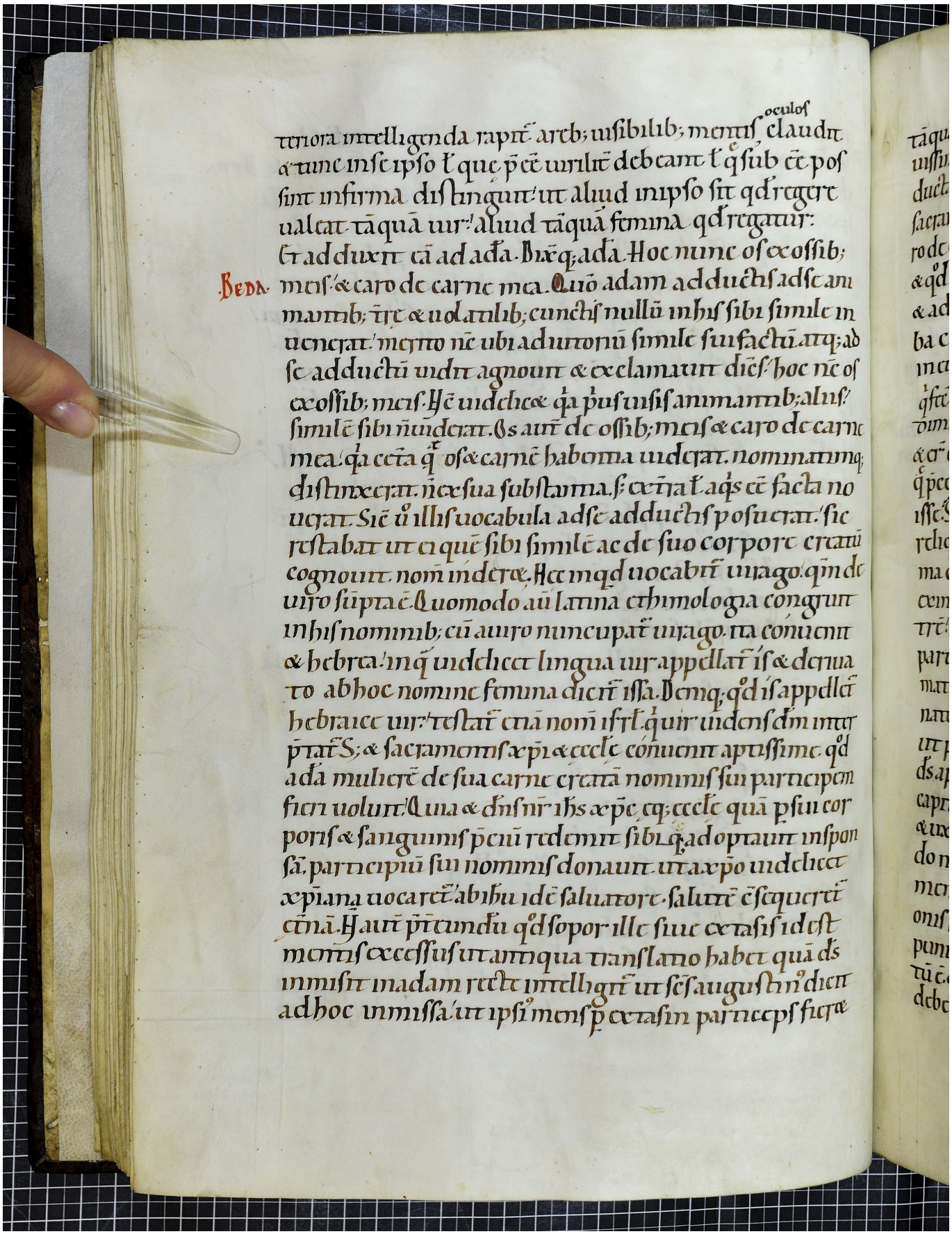

ceriora intelligenda rapit arcb; uisibilib; mentis oculos claudit
a tunc in se ipso l quę p ce uritur debeant l q sub ce poss
sint infirma distinguit ut aliud in ipso sit qd regit
ualeat ta quā uir aliud ta quā femina qd regatur:
Et adduxit ea ad ada. Dixit q; ada. Hoc nunc os de ossib;
Beda. meis & caro de carne mea. Quo adam adductis ad se ani
mantib; tpe & uolatilib; cunctis nullū in his sibi simile in
ueniebat. mente ne ubi adiutoriū simile sui factū atq; ad
se adductū uidit agnouit & exclamauit dicens. hoc nc os
de ossib; meis. Hę uidelicet q a p us uisis animantib; alius
simile sibi ñ uidebat. Os aut de ossib; meis & caro de carne
mea. q a certa q os & carne habentia uidebat. nominatimq;
distinxerat. ñ ex sua substantia. s; certa l aqs ce facta no
uebat. Sic ū illis uocabula ad se adductis posuerat. sic
restabat ut ea quę sibi simile ac de suo corpore creatā
cognouit. nom indere. Hec mqd uocabit uirago. qm de
uiro sumpta e. Quomodo aū latina ethimologia congruit
in his nominib; cū auro nuncupat uirago. ita conuenit
& hebrea. in q uidelicet lingua uir appellat is & deriua
to ab hoc nomine femina dicit issa. Denq; qd is appellet
hebraice uir testat eta nom isrl. quir uidens dm inter
pretat S; & sacramentis xpi & ecclie conuenit aptissime. qd
ada mulierē de sua carne creatā nominis sui participem
fieri uoluit. Qua & dns nr ihs xpe eq; ecclie qua p sui cor
poris & sanguinis pciū redemit sibi q ad optauit in spon
sā. participiū sui nominis donauit. ut a xpo uidelicet
xpiana uocarent. a bibu ide saluatore. salutē esequerent
etna. Hi aut pitundu qd sopor ille siue extasis id est
mentis excessus ut antiqua translatio habet quā ds
inmisit in adam recte intelligit ut se s augustin dicit
ad hoc inmissa. ut ipsi mens p extasin participes fieret